

BOGOMIL FATUR

PROŠNJI SONET

Ah! ne nehaj goreti
mi v srcu, strasti požar,
pekla najčistejši dar
duši, ne ugasni, sveti!

Zadnja med zadnjimi stvar
sem, če me jenjaš greti,
solnce ti moje, vzeti
mi zadnje iskre nikar!

Novega olja nalij,
me vrzi v še višji plamen,
naj se telesa kamen

mojega v luč pretopi.
Ko senca poslednja z ramen
mi pade, bom hostija, me použij!

BOGOMIL FATUR

SONET BOLESTI

Pridi, dobra hostija bolest,
ne zapusti me, vsakdanji kruh,
jaz sem tako slab in suh
brez tebe, sad zadnjih cest.

Razsvetli me, sveti, sveti duh,
božja prežareča pest,
padi na nemarno vest,
vse globlje zareži, duše plug.

Naj bom ves iz samih ran,
nepoljubljen, neobjokovan.